

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 З У 00 1907 09 У
Сарајево, 07.11.2011. године.

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Фикрета Кришлаковића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Јадранке Брењо као чланова вијећа уз судјеловање Раденке Луковић као записничара, у управном спору тужитеља ЈП Водовод и канализација д.о.о. Зеница, улица Bistua Nuova број 17, против рјешења број: 03-1-37-1-159-12/09 од 13.7.2009.године, Агенције за заштиту личних података у БиХ, у управној ствари брисања личног податка, на нејавној сједници одржаној дана 07.11.2011. године, донио је слjedeћу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем тужене наложено је тужитељу, ЈП Водовод и канализација д.о.о. Зеница, да блокира и изврши брисање личног податка, ЈМБ-а) корисника услуга тужитеља, те да у року од 15 дана писмено обавијести тужену о мјерама које је предузела у вези са овом одлуком.

Тужитељ је благовремено поднесеном тужбом оспорио законитост рјешења тужене број 03-1-37-1-159-12/09 од 13.7.2009.године,. У образложењу тужбе наводи да је тужена побијаним рјешењем повриједила закон на штету тужитеља, прије свега из разлога што је површно сагледала разлоге и на исти начин приступила анализи правних основа за кориштење и располагање ЈМБГ, констатујући у образложењу побијаног рјешења да Закон о комуналним дјелатностима (Службене новине ЗДК број: 17/08-795), у члану 5. став 1. прописује да је комунална дјелатност, дјелатност од јавног интереса, али да та чињеница не даје правни основ тужитељу за кориштење ЈМБ, мада је тужитељ ту одредбу навео у вези са одредбом члана 9. тачка 2. г)

Закона о заштити личних података (Службени гласник БиХ број: 49/06) којим је обрада личних података дозвољена, ако је то од јавног интереса. Даље наводи да је одредбом члана 4. Закона о слободи приступа информацијама у Федерацији БиХ прописано да свако лице има право приступа информацијама које су под контролом јавног органа, а тужени орган тужитеља именује за контролора којем се даје овлаштење да обрађује ЈМБ, иако према одредби члана 3. Закона о заштити личних података тужитељ није контролор, већ корисник којем се омогућава приступ личним подацима или којем се лични подаци могу дати на кориштење од стране самог контролора. Такођер, одредба члана 41. Закона о прекршајима прописује да захтјев за покретање прекршајног поступка треба бити на стандардном обрасцу који је прописан од стране Федералног министарства правде и који између осталог треба да садржи податак о ЈМБГ уколико је познат, јер суд у конкретном случају не може приступити идентификацији починиоца прекршаја ако нема потребне податке. Тужитељ указује да је ЈМБ индивидуална и непоновљива ознака идентификационих података о лицу против кога се подносе прекршајне пријаве, а тужитељ је принуђен покретати поступке код надлежних судова ради елиминисања бесправних прикључака и бесправне потрошње воде. Надаље, тужитељ није нити тражио од контролора приступ овим подацима него од корисника својих услуга директно, који су својом вољом, добровољно и на законит начин доставили даваоцу услуга своје личне податке на између осталог и свој ЈМБ, због чега нема основа за доношење оспореног рјешења. Коначно предлаже да се оспорено рјешење тужене поништи и да суд одгоди извршење побијаног рјешења, на основу одредбе члана 18. Закона о управним споровима БиХ.

У одговору на тужбу, тужена Агенција за заштиту личних/особних података БиХ (у даљем тексту: Агенција), је у цијелости оспорила наводе тужбе и предложила да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ број:19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка је видљиво да је, тужена је, позивом на одредбе члана 4. став 1. тачка а) Закона о заштити личних података (Службени гласник БиХ број: 49/06), у проведеном поступку испитивала по ком правном основу је поступано када је тужитељ затражио од корисника услуга достављање личног податка ЈМБ-а. Овај податак је тужитељ затражио од свих корисника услуга, а захтјев је достављен уз рачун за пружене услуге. Тужитељ захтјев за приступ овим личним подацима темељи на одредби члана 5. тачка 1. Закона о комуналним дјелатностима, наводећи да право на приступ траженим информацијама произилази из чињенице да обавља дјелатност у јавном интересу, те на основу члана 4. Закона о слободи приступа информацијама ФБиХ, и 6., 17., и 24. став 2. тачка б Закона о заштити

личних података. Налазећи да Закон о комуналним дјелатностима, Закон о слободи приступа информацијама ФБиХ и Закон о заштити личних података БиХ нису прописи на основу којих се може донијети закључак о кориштењу и обради ЈМБ-а, тужена је примјеном одредбе из члана 40. став 2. тачка е) Закона о заштити личних података, наложила блокирање и брисање личног податка ЈМБ-а корисника услуга.

Ова одлука тужене је правилна и законита.

Законом о заштити личних података („Службени гласник БиХ”, број: 49/06, у даљем тексту: „Закон”) уређено је питање личних података грађана, који подаци се сматрају личним подацима, начин њихове обраде и кориштења, као и право на тајност, с циљем да се на територији Босне и Херцеговине свим лицима, без обзира на њихово држављанство или пребивалиште, обезбиједи заштита људских права и основних слобода у погледу кориштења и обраде личних података који се на њих односе. Према члану 2. Закон се примјењује на личне податке које обрађују сви јавни органи, физичка и правна лица, осим ако други закон не налаже другачије. Контролор је, према члану 3. став 1. алинеја 8. тог закона, сваки јавни орган, физичко или правно лице, агенција или други орган који самостално или заједно с другим води, обрађује и утврђује сврху и начин обраде личних података на основу закона или прописа, док је корисник физичко или правно лице, јавни орган, агенција или други орган којем се омогућава приступ личним подацима или којем се лични подаци могу дати на кориштење, одређено је алинејом 10. истог члана. Према члану 4. став 1. а) истог Закона, контролор је обавезан да личне податке обрађује на правичан и законит начин, а према члану 6. став 1. а), контролор може обрађивати податке без сагласности носиоца података, ако је испуњен један од наведених услова, односно, ако врши обраду личних података у складу са законом или је обрада неопходна да би се испуниле надлежности утврђене законом, односно, према истом члану, тачка д), ако је обрада личних података потребна за испуњење задатака који се врше у јавном интересу.

Законом о јединственом матичном броју, (Службени гласник БиХ број: 31/01 и 63/06), уређено је одређивање, додјељивање, уписивање, похрањивање и кориштење јединственог матичном броја (у даљем тексту: ЈМБ) држављана Босне и Херцеговине. Према одредби члана 1. овог закона, обрада података врши се у складу са Законом о заштити личних података и Законом о централној евиденцији и размјени података. Одредбом члана 18. став 1. истог закона, прописано је да се, само ако је то законом изричито прописано, ЈМБ уписује у личну карту, извод из матичне књиге рођених, вјенчаних и умрлих, радну књижицу, здравствену исказницу, путну исправу, возачку дозволу, оружни лист, евиденцију о држављанству, као и друге евиденције и јавне исправе грађана, а да према ставу 2. истог члана, прописе на темељу који се врши упис ЈМБ у евиденције и јавне исправе из претходног става,

доноси орган који се законом одређује да доноси прописе о вођењу тих евиденција.

У конкретном случају тужена је утврдила да је тужитељ повриједио одредбе Закона о заштити личних података, када је од носиоца личног податка затражено да достави податак о ЈМБГ, а разлоге тужене дате у оспореном рјешењу као ваљане и потпуне у цјелости прихвата и овај суд. Наиме, према одредби члана 3. став 1. алинеја 3. тог закона, лични податак значи било коју информацију која се односи на физичко лице на основу које је утврђен или се може утврдити идентитет лица, што је неспорно у конкретном случају јединствени матични број грађанина. Контролор података не може дати личне податке кориснику, прије него што о томе обавијести носиоца података, а ако носилац података не одобри давање личних података, они се не могу открити трећој страни, осим ако то није у јавном интересу, прописано је одредбом члана 17. став 1. истог закона. Ставом 2. истог члана је прописано да је контролор личних података овлаштен личне податке дати на кориштење другим корисницима на основу писаног захтјева корисника, ако је то потребно ради обављања послова у оквиру законом утврђене надлежности или остваривања законитих интереса корисника, уз обавезно навођење сврхе и правног основа за кориштење личних података, те врсте личних података који се траже. Законом о заштити личних података утврђен је општи принцип по којем се лични подаци могу обрађивати само уз сагласност носиоца података, а одредбом члана 6. су одређени изузеци од овог принципа, дакле када се подаци могу обрађивати без сагласности носиоца података уз испуњење услова који су таксативно наведени под тачком а-ф.

Приговор тужбе да је рјешење у конкретној управној ствари требало донијети уз примјену одредаба члана 9. Закона о заштити личних података није основан. Ово из разлога што је наведеном законском одредбом уређена обрада посебних категорија личних података, који су наведени у одредби члана 3. истог закона. Тако, сходно одредби члана 9. став 1. Закона, обрада ових података је забрањена осим у случајевима таксативно наведеним у ставу 2. тачка а-г, па је под тачком г) изузетно, обрада посебне категорије личних података дозвољена је ако је то од посебног јавног интереса или у другим случајевима прописаним законом. Међутим, ЈМБ чија се обрада у конкретном случају захтијева не спада у посебну категорију личних података на коју се цитиране законске одредбе односе, што чини неоснованим овај приговор тужбе.

Тачни су наводи тужбе да тужена погрешно означава тужитеља као контролора података, јер је тужитељ у конкретном случају корисник података у смислу Закона. Међутим, имајући у виду да је Агенција надлежна за провођење овог закона и овлаштена је да, између осталог, поступа по примједбама и приговорима грађана које се односе на кршење Закона, те наложи блокирање, брисање или уништавање података, привремену или трајну забрану његове обраде, сходно

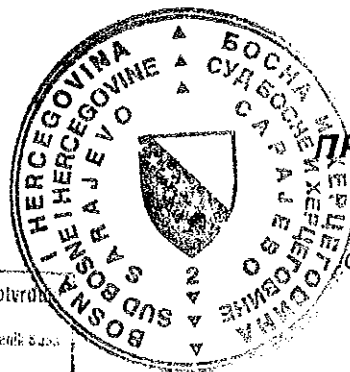
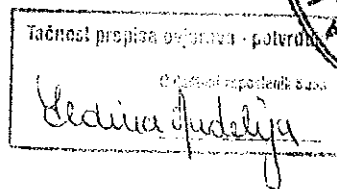
одредби члана 40. Закона о заштити личних података, те имајући у виду и одредбе члана 41. истог закона које се односе на поступак контроле који врши Агенција у којем је овлаштена да захтјева од контролора или обрађивача података да прекине такву обраду у ситуацији када утврди да је таква обрада незаконита, те наложи и друге мјере, што је у конкретном случају и учињено, то овај суд налази да је тужена правилно поступила када је, у складу са њеним пословима и надлежностима, на основу наведених законских одредби, донијела оспорено рјешење којим је тужитељу забранила кориштења личног податка ЈМБ-а. Ово тим прије, ако се има у виду да је Законом о заштити личних података, и то одредбом члана 17. прописано на који начин и под којим условима корисник може добити личне податке од контролора података, па како ЈП Водовод и канализација д.о.о. Зеница није контролор-орган који у смислу члана 1. став 1. и 2. Закона о јединственом матичном броју БиХ има право на обраду ЈМБ као личног податка, нити се обратио контролору података на законом прописан начин, већ је у конкретном случају овај податак тражен директно од носиоца овог податка у сврху покретања прекршајног поступка, то напријед наведени пропусти нису утицали на законитост рјешења, нити су могли утицати на другачију одлуку у овом поступку.

Приговори тужитеља да без кориштења ЈМБ или неког другог идентификационог податка долази у ситуацију да се са сигурношћу не могу идентификовати починиоци прекршаја, нису основани, јер је тужена као надлежни орган, у складу са надлежностима из Закона о заштити личних података, оспореним рјешењем наложила тужитељу блокирање и брисање само личног податка ЈМБ-а корисника услуга, док други подаци нису били предмет забране или ограничавања од стране Агенције.

Из разлога који су напријед наведени, Суд је примјеном члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ донио одлуку као у диспозитиву пресуде.

ЗАПИСНИЧАР

Раденка Луковић

**ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА**

Фикрет Кршлаковић